

„Nova Soča“

izhaja vsak petek o polne in velja s prilogo „Gospodarski List“ vred po pošti prejmana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto gld. 4.40,
Pol leta „ 2.20,
Četrt leta „ 1.10.

Za tuje dežele toliko več, kolikor je večja poština.

Delavcem in drugim manj premožnim novim naročnikom naročnino znižamo, ako se oglašajo pri upravnistvu.

„Gospodarski List“ izhaja in se prilaga vsak drugi in zadnji petek meseca. Kedar je v petek praznik, izideta lista že v četrtek.

Uredništvo in upravnistvo je v Marzinjevi hiši, Via del Mercato št. 12, II.

NOVA SOČA

Oznanila

in „poslanice“ plačajo se za štiristopno petit-vrsto:

8 kr., če se tiskajo 1krat,
7 „ „ „ „ 2 „
6 „ „ „ „ 3 „

Večkrat — po pogodbi. Za večje črke po prostoru.

Posamične številke dobivajo se v prodajnici G. Likarja in v tobakarnah v Nunski in Šolski ulici po 8 kr.

Dopisi pošiljajo naj se uredništvu, naročnina in reklamacije pa upravnistvu „Nove Soče“. — Neplačanih pisem uredništvo ne sprejema.

Rokopisi se ne vračajo.

Enakopravnost.

Slovenci na Goriškem smo začeli čedalje odločneje zahtevati popolno narodno enakopravnost z drugimi narodi v Avstriji; posebno pa zahtevamo to, da se slovenska dvetretjinska večina v deželi ne bo potiskala v sramotni kotiček, laška tretjinska manjšina pa da bi v vsakem oziru gospodovala nad nami. Ne, jezik slovenski mora zasesti v deželi tisto častno mesto, katero mu nareža ogromna večina prebivalstva v pokneženi naši grofovini goriško-gradiščanski! Da bi pa jezik deželne manjšine košatil se povsod na prvih mestih, našej slovensčini pa da bi bilo še dalje odmerjeno le mesto zaničevane pasterke, tega ne bomo dalje mirno trpeli in gledali, ker s tem je krvavo žaljena naša narodna čast, naša narodna zavest, naš tenkovestni pravni čut! V vseh uradih, bodisi državnih, deželnih ali samoupravnih, mora biti slovensčina, če ne bolj pa vsaj toliko čislana, kolikor italijanščina ali nemščina. Zadržje pa niti kot deželni jezik ne pripoznamo in ji ne dovolimo nikake pravice v deželi, dočim zahtevamo popolno enakopravnost slovensčine in italijanščine v šolah in uradih. Slovenci in Italijani živimo v tej deželi drug poleg drugega in ako hočemo dobro samim sebi, ako ljubimo to pest zemlje, na kateri živimo, delati moramo z vsemi svojimi silami na to, da se prijateljski med seboj sporazumemo, da drug drugemu privoščimo, kar vsakemu tiče, da si med seboj ne delamo krivic po svetopisemskem reku: „Česar ne želiš, da ki kdo drugi tebi storil, tudi ti njemu ne delaj!“

To bodi naš program! Slovenci nimamo niti od daleč na misli, da bi krivico delali svojim italijanskim sosedom; zato pa s toliko večjo gorečnostjo zahtevamo, da tudi oni nam privoščijo vse, kar nam tiče po vseh zakonih, naravnih in ustavnih. Ako dospemo kdaj do takó pravičnih odnosaev v deželi, ko se poleže grešno poželjive strasti po tujem imetku in ko geslo „vsakemu svoje“ pride do svoje popolne veljave, potem še le pride v deželo oni blagodejni mir, ki je neobhodno potreben pravemu napredku in blagostanju.

Znane so naše pravične težnje, ki imajo svoj vir v ljubezni do samega sebe, v skrbi za svoj obstanek in vsestranski napredek; znane so naše zahteve, ki slone na zakonitem načelu narodne enakopravnosti. Zato danes ne bomo govorili o takih zahtevah in težnjah, saj se ponudi še mnogo prilik, ko bo treba razpravljati enake nevesele pojave v našem „enakopravnem ustavnem življenju.“

Namenili smo se pa daues izjaviti splošno nevoljo slovenskega naroda zaradi neklih pojavov, ki očitno in sijajno pričajo, kakó c. kr. in druge oblasti v deželi žaljivo prezirajo jezik slovenske dvetretjinske večine ter skazujejo vso čast edino le jeziku deželne manjšine — dasi imajo večinoma več opravila in vsakdanjega občevanja s slovenskim nego z italijanskim prebivalstvom.

V zadnji številki smo povedali, da so na vseh mitnicah pri mestnih uhodih postavljeni le italijanski napisi, dasi je ogromna večina onih, ki morajo plačevati mitnino, slovenske narodnosti. Ali ne prihaja po Šolski dolini, po dveh vipavskih cestah, od juga skozi Miren in iz Brd večinoma le slovensko prebivalstvo v Gorico? Za koga so postavljeni napisi, ako ne za ono ljudstvo, ki prihaja v mesto? Zakaj torej pri mitnicah ni tudi slovenskih napisov? Praktična potreba jih zahteva, zato gori ž njimi! Upamo, da storijo v tem oziru tudi zakupniki svojo dolžnost! Tudi na deželi imajo semtertje pri mitnicah neslovenske napise. Proč ž njimi.

Pri c. kr. okrajnem glavarstvu in pri naši pošti v Gorici so vsi napisi postavljeni tudi v slovenskem jeziku. To je naravno, saj ima s tema uradoma dan k dnevu opraviti veliko več Slovencev nego pa Furlanov in Italijanov ter slovenskih renegatov. Da bi se v obeh imenovanih uradih tudi uradovale v slovenskem jeziku, kjer je potreba, potem bi bila naša zažodljivost popolna!

Vse drugače pa je z napisi pri obeh naših sodiščih v Gorici. Napisi od zunaj na sodnijah so poleg nemškega res tudi v obeh deželnih jezikih, kar vzbudi v vsakem slovenskem srcu toliko večje iznenadenje, ko opazi, da so vsi napisi od znotraj edino le laški. Pametnemu človeku ne pojde tako lahko v glavo, kako je mogoče pri sodiščih v Gorici tako malomarno prezirati slovenski jezik, ko je vendar ogromna večina strank, ki imajo dan za dnevom pri njih opraviti, slovenske narodnosti. Notranji napisi so pa postavljeni za tako občinstvo, ki ima opravila pri sodiščih. Zakaj naj bi torej poleg laškega ne stal povsod tudi slovenski napis, da bi tudi Slovenci lahko čitali, kje je zapisnik, kje ta ali oni preiskovalni sodnik, svetovalec ali kak drug uradnik, kje je dvorana za obravnave, kje državni pravdnik ali njegov namestnik itd. itd.? To je neobhodno potrebno že zaradi praktične veljave, ne oziraje se še na to, da bi se na tako očiten in žaljiv način nikakor ne smela prezirati ogromna večina onega naroda, za kateri ste menda tudi ustanovljeni imenovani dve sodišči v Gorici!

Enako je z našo c. kr. zemljiško knjigo v Gorici. Pustimo še izpred očí resnico, da smo Slovenci tudi v Gorici na domačih tleh in da nas je tu okoli 7000, katerih nobena c. kr. oblastnija ne sme prezreti, marveč pomisliti je treba, da naša c. kr. zemljiška knjiga obsega ves sodnijski okraj goriški in da ima torej pod seboj več Slovencev in slovenskega sveta nego laškega. Umevno je, da imamo Slovenci dan za dnevom opravila s to prevažno ustanovo, a zato mora biti vsakemu razumniku neumevno, kako je vendar mogoče, da so pri tem uradu vsi zunanji napisi le italijanski. S tem je slovenskemu občinstvu obteženo iskanje onih prostorov, kjer se nahaja zemljiška knjiga. Čemu tako obteževanje, čemu tako preziranje jezika onega naroda, za kateri je zemljiška knjiga menda tudi poklicana v zakonito življenje? Poleg laških napisov morajo priti tudi slovenski!

Celo naša slavna c. kr. kmetijska družba posnema gornje za slovenski narod skrajno žaljive izglede, kajti nad vrata svoje pisarnice si je postavila le italijanski napis. Priznati sicer moramo, da ta družba posluje s slovenskim deželnim delom v slovenskem jeziku, da se prizadeva biti pravična slovenskemu prebivalstvu, kar je vredno javne pohvale. Toda pravično ni, za družbo samo pa ne koristno, ako ima nad vrati le italijanski napis. Prosimo, da bi se čim prej popravil dosedanji pogrešek!

Tudi kupčijska zbornica ima povsod, zunaj in znotraj, le italijanske napise! Saj je ta zbornica vendar za celo deželo in ne le za Furlanijo! Treba bo v tem oziru blagodejne spremembe tudi tukaj! Toda z lepim izgledom naj gredo naprej tisti, ki so sami varuhi in delivci pravice, katera pač kaže vsem narodom do pičice enako lice. Potem dosežemo Slovenci svoj namen v tem oziru gotovo tudi pri kupčijski in obrtnijski zbornici!

Preostaja nam med drugimi tudi še mestni municipij. Pravicoljubje zahteva tudi tukaj enakopravnost slovenskega jezika z italijanskim. Toda če se moramo še pri c. kr. sodiščih boriti za prve početke enakopravnosti in spoštovanja našega jezika, ne čudimo se, ako sedanji gospodarji na municipiju z vsemi štirimi branijo slovenskemu jeziku v mestno hišo. Ko drugod, kjer poprej tiče, napoči v takih ozirih doba popolne enakopravnosti, potem sine žarek pravicoljubja tudi tjakaj, kjer so za enaka blaga čustva danes najbolj slepi in gluhi.

Naši gospodje deželni poslanci so zdaj zbrani v lepem našem središču, da se posvetujejo o blaginji dežele. Prav bi bilo, ako bi o gornjih pritožbah storili potrebne korake, da bi se nezadovoljnost in užaljenost slovenskega naroda radi takih razmer razlegala do tje, kjer imajo moč, da taka krvava žaljenja slovenske dvetretjinske večine mirnim potom odpravijo. Zgodi se!

DOPISI

Čikago v severni Ameriki, 12. febr. — Gospod urednik! Prosim uljudno, da bi blagovolili natisniti naslednje črtice, ki utegnajo biti v splošni prid mojim slovenskim rojakom.

C. kr. oblastnija v Avstriji, duhovniki, časniki in drugi razumni možje so vselej priporočali in svetovali: „ne v Ameriko, ne v severno ne v južno!“ Pa žal, malo jih je, ki so poslušali take dobrohotno glasove. Tu v Ameriki zdaj obžalujejo svojo nepremišljenost. — Lahki hvalisajo južno Ameriko, Nemci pa severno. Vi pa, dragi Američi, zatisnite ušesa vsem takim hvalospvom in obetom ter ostanite doma. Agentje prekomorskih društev slikajo Ameriko v takó lepih barvah, da več ljudij nalové na svoje limance.

Neki nemški list je pisal pred časom: V Čikago se noč in dan dela, da bodo o pravem času dovršene stavbe za veliko svetovno razstavo, ki bo prihodnje leto. Tesarji, mizarji, kovači, zidarji služijo po 4 dolarje na dan; kolikor delavcev pride, vsi dobó takoj delo. — Tej strašanski laži so ljudje verjeli in na tisoče lahkovernežev je zapustilo domovino ter pridrló v Čikago; in še vedno prihajajo, seveda z namenom, da bi si kar z zlati napolnili žepce. Pa varajo se! Uradna poročila dokazujejo, da je zdaj v Čikago okoli 30.000 ljudij brez dela in zaslužka; med njimi je mnogo tisoč takih, ki morajo po dnevu beračiti, prenočevati pa na redarskih (policijskih) postajah. — Vkljub vsemu temu še vedno prihajajo ljudje od vseh strani sveta v Čikago sreče iskat, takó da še dosedanjim delavcem obtežujejo zaslužek.

Stalno delo v Ameriki je težko najti, ker tu delajo večinoma le stroji, ki so skoro že povsem pregnali ročna dela. Sopar in elektrika gonita najraznovrstnejše stroje, žage, pile, svedre, kladiva in kar je raznega orodja pri mizarstvu, tesarstvu, pri kovačih itd. itd. Ako pa stroji opravljajo vsaktera dela, potem ondi ni prostora za ljudi. — Tvornice za mizarška dela so prenapolnjene. Vrata in okna vsake mere se dobé vsak čas gotova; enako vse druge reči, ki so pri zidanju potrebne. Zató so tukaj liše v par tednih dogotovljene, kakor da bi vzrasle iz tal. Zató tukaj ni stalnega dela. Kar človek zasluži v 14 dneh, potroši v drugih 14, ko mora novo delo iskati.

Najslabše v tem oziru je za nas Slovence, ki nimamo tukaj takih mož, kateri bi imeli kaj upliva. Posebno bridke ure čakajo pa tistega, ki ne zná angleškega jezika; tak le težko dobi káko dobro delo. Delati mora za vsak denar, še Bog da kaj dobi. — Kdor nima v Ameriki kakega znanca ali sorodnika, ki mu delo že naprej preskrbi, ostane naj doma. Kdor se pa kar slepo poda na pot, prinese si mora seboj nekaj gotovine, da tukaj lahko nekaj mesecev živi, predno se spozná s tukajšnjimi razmerami. Oblastnija močno gledajo na to, da vsakdo, ki pride semkaj, tukaj tudi lahko živi. Ako tega ne more, dobiti mora koga, ki zanj „dobrotojnost“ podpiše. — Ni dolgo temu ko ste došle dve Evropejki v Barge office (zdravstvena razkrcalna uradnja) brez denarja. Imele sta v Novem Yorku svoja ženina; dale sta njiju imena, na kar ju je redarstvo poiskalo in tudi našlo. Ko sta prišla v ono uradnijo, morala sta se kar tamkaj poročiti, za kar je bil tjakaj poklican duhovnik. Še le potem jima je bila odprta pot v mesto, češ: zdaj sta preskrbljene.

Takó, vidite, tukaj nočejo tujecev brez novcev v žepu, ki bi utegnili kvar delati državi in državljanom, kakor hitro stopijo na suho. Saj imamo že zdaj tu na tisoče revežev, ki prenapolnjujejo bolnišnice — in ječe. Zató vladni organi zabranjujejo in obtežujejo priseljevanje, časniki pa v črnih barvah slikajo trdo stanje tukajšnjih delavcev. Pa nič ne pomaga, ljudij je vedno več, dela in zaslužka pa vedno manj!

Sicer pa treba pripomniti, da je zemlja tukaj bogata, tudi prostora je toliko, da bi se trikrat več ljudstva moglo pošteno prehraniti — toda prav za taka dela ni delavcev dobiti. Vsakdo, ki pride semkaj

se ogiba kmečkemu delu na poljih in v gozdih, ker je to delo slabše plačano in tudi težavnejše, marveč išče si lažjih in boljše plačanih del.

Pa ne le ljudij, ampak tudi hudodelstev je v Čikago vedno več, takó da nameravajo številno redarjev pomnožiti še za 1000 mož; na dnevnem redu so samomor, umor, tatvina in rop, kar vse izvira iz tega, ker ni nič več vere v tem trdem boju za vsakdanji kruh. Celó železniški vlaki se ustavljajo in ropajo. — Sicer so postave jako ostre; veliko jih dan za dnevom obsodijo k smrti (z elektriko), veliko v dosmrtno ali dolgoletno ječo, pa vse nič ne pomaga. Temu je uzrok, ker ljudje nič ne verujejo v večno življenje in menijo, da je s smrtjo vse končano. Živi, kakor more, a če ne gre naprej, se usmrti ali pa naredi kaj takega, da ga drugi usmrtijo. — Tako je tukajšnje življenje.

Napisal sem ta dopis mojim rojakom v svrilo, da bi ne zapuščali lahkomišljeno svoje stare domovine, kjer vedó, kakó je, ter ne preseljevali se v neznani tuji svet, kjer je teže živeti nego v Evropi.

S. Lojck.
(Chicago, Ill.)

S Tolminskega, 19. febr. — Za blaginjo našega ljudstva je zelo potrebno, da složno sodelujejo duhovska in svetna oblastva. In res, vidi se ponekod, da se lepo zlagajo razni stanovi. Vselej, sevó ni to možno. Utopimo se na stališče gg. nucev. Oni uče, da treba slušati „deželsko“ oblast. Dobro! A želebi bi bilo, da bi se gg. uradniki i vedli pristojno in ne terjali od svečenika, kar ne gre. Ne bom govoril tu o politiki, če tudi bi lahko omenil, da generalizovanja ni priporočati. (Menda le za prave učitelje velja odlok minist. od 28. junija 1885 št. 707 glede agitacije?) Poglejmo drugo.

G. uradnik ti piše in terja, da mu opišeš, koliko otrok šolskih — tudi 14 letnih, tudi deklic — ima take ali take oči, lase, nos in kaj vem kaj. V drugo: komu so se prijele kózice, kaki so obrastki itd. —

V tretje ti ponudijo: ali bi ne hotel prevzeti službe mriškega oglednika, da boš hodil na lice mesta ter mriča natanko pregledoval, kako in kaj, ali ni „kje skivšno uboden itd.“ — Poreče se mi, saj so to le ponujali. Odgovorjam, da je včasih že insinucija, t. j. prisojevanje kakega opravila, žaljivo. Zakaj nas smatrate o gospóda v polit. službi? Če hočete, da bomo vršili četrto zapoved do vas, ne pretiravajte svojih zahtev. Mi nismo pristaši „staats omni potencerjev.“ Želimo, da bi se malo bolj obzirno postopalo z nami, dasi živimo v dobi razpredelnice (rubrik in registrov).

Iz Podmeleca, 2. marca. — Ker se je več gostov, navzočih pri podmelški veselici o priliki dvajsetletne slavnosti, ustilo, objaviti „N. S.“ krasno zabavo nepozabnega večera, odklonila je moja malenkost uslugo spretnim močem, pričakovaje dostojnega, čitateljem ugajajočega popisa. Oglasil se je v istini neki g. dopisnik z Grahovem, kateri je s svojim nepremišljenim sumničanjem provzročil splošno začudenje. G. dopisnik je dejal: „Le tako pošteno, pogumno dalje, pa se ni bati niti očitnih, niti skrivnih nasprotnikov.“ Izražena misel je nedoločena in trditve izmišljena; blagovolite se umljiveje izraziti, pravicoljubnosti na ljubo. Upršašno skupno: Kteri so očitni in kteri skrivni nasprotniki naše „Podmelške Čitalnice.“

„Pa naj še kdo reče. Čitalnice so pohujšljive“ — nadaljuje omenjeni gosp. dopisnik. Pojasnite nam, kdo trdi, da so take čitalnice pohujšljive, ki izvršujejo igre po takem programu, kakor podmelška? V kaki logični zvezi se nahaja je dna veselica splošno s čitalnicami? — Obsojanje in pikajne je tukaj neumestno, kajti po vaši logiki so vse knjige dobre, če je jedna dobra, vsi časopisi dobri, če je jeden dober itd. (Pa tudi ter primera je malo prehuda! Ur.)

Vašo opombo, gosp. dopisnik, dokler je s stvarnimi razlogi in tehtnimi uvažajočimi dokazi ne zagotovite, smatram kot bombo, katero ste vrgli na Grahovem v de-ročo Bačo, pa se je razbila v romantičnem vodopadu pod našo vasjo.

Z Bukovega pri Cerknem, 1. marca. — V 5. št. „Nove Soče“ (če se ne motim) je neki dopisnik nekam prav čudno pisal o našem krajnem šolskem svetu: O enem udu je trdil, da je ponujal svojega sina za učitelja. To je smešno! On ima samo enega sinu, pa še tistega za km etijo ne pa za učitelja, za kar se ni izučil. — O drugem udu pa je pripovedoval, da je napravil kegljišče v svojem kozolcu. To ni nič hudega, zlasti ker se tam nič slabega ne godi, ako se poleti včasih malo keglja. — Očita dalje tudi, da se pri nas po zimi mnogo kvartá v zaduljih sobah. Menimo, da imá v tem oziru g. dopisnik še največ pometati pred svojim pragom! — Toliko v odgovor!

Omeniti nam je še veselo novico, da se namerava graditi nova krajna cesta z Grahovca na Bukovo in potem naprej proti Reki. Priporočamo to važno cesto dobrohotnosti slavnega cestnega odbora, da bi blagovolil po možnosti podpirati to delo. Naša bukovska občina je v vseh rečeh najboljši zupanec; nima nobene vožne poti, marveč same steze za ovce in koze. Bog nam pripomagaj do dobrih potij in do dobre šole, potem bomo zadovoljni!

Politični razgled

Netranje dežele.

Dežele češke. — Deželni zbor kraljevine češke imel je sejo preo sejo 3. t. m. Dr. Rieger se ne udeleži tega zasedanja, ker je zaradi bolehnosti odpotoval v Italijo. Mimgredé na Dunaju izjavil se je proti zastopniku časnikaškega podjetja „Agencie slave“, da se popolnoma umakne s političnega pozorišča in da noče „drugim kaliti vode“, ker potrebuje miru. „Čas“ je dostavil k tej novici: „Ako bi dr. Rieger res popolnoma umaknil se s političnega pozorišča, moral bi odložiti svoj mandat, a tega ni storil!“ — Politični svet je z napetostjo pričakoval to zasedanje, toda večinoma se je varal v svojih pričakovanjih. Posebno pa so se varali dunajski liberalni listi, ki so pričakovali v tem deželnem zboru takih prizorov, da bi ga vlada vsaj z navidezno opravičenostjo razpustila in potem zloglasno „spravo“ izvršila upravnim putem. Že v prvi seji so prišli mladčehi z nekaterimi interpelacijami na dan. Najpoprej je dr. Tilšer interpeloval deželnega maršalka (glavarja), zakaj deželni zbor ni bil sklican v zakoniti dobi — da bi dovolil deželni proračun, in ali so resnične vesti, da deželni odbor proti neustavnemu odklanjanju zboru in proti neustavnemu postopanju ne le ni protestoval, marveč da je celo k vsemu temu pripomogel? — Dr. Poljan v interpelaciji je vladu, iz kakih razlogov ni rabila v odloku, s katerim je sklicala deželne zbor, pravega naslova „zbor kraljestva češkega“, marveč nezakoniti in poniževalni splošni naslov „deželni zbor na Češkem“? — Na to je dr. Projan interpeloval cesarskega namestnika zaradi prežalostnih odnosov, kateri tlačijo ubogo češko prebivalstvo v Liberci. V tej interpelaciji se z dokazi pobijajo vse trditve grofa Taaffaja, katere je izrekel v odgovoru na interpelacije čeških poslancev v poslanski zbornici dunajski. Vsi dokazi, katere ta interpelacija navaja, zbrani so bili po dveh poslancih na licu mesta v Liberci. — Na to so poslanci dr. Kolinsky, dr. Hevold, Kaftan, Masaryk, dr. Mattuš, dr. Šolc in Nekasil podali razne predloge, tikajoče se narodnogospodarskih odnosov na Češkem. — V drugi seji, ki je bila v soboto, je znamenita interpelacija dr. Dyka, s katero je pripovedoval zgodbo neke češke prošnje za vknjižbo pri sodišču v Bohoru, kjer nikdo uradnikov ne ume češki. Sodišče je pisarilo okrožnemu sodišču v Heb, to zopet deželnemu sodišču v Frago po dobre svete, kaj storiti s to prošnjo. Konečno je bil poslan dvakrat iz Heba avskultant, ki je prošnjo rešil, a še ni mogla biti vknjižena, ker tudi pri zemljiški knjigi nihče ni umel češki. Ta reč se je s tem zavlekla jako na dolgo in je tudi mnogo stala. Dr. Dyk zahteva, da na Češkem mora vsak urad imeti tudi češkemu jeziku večjih uradnikov!

V deželnem zboru moravske govornika sta deželni glavar grof Vetter in namestnik vitez Löbl najpoprej nemški in potem slabo in le malo češki. Dr. Žatek je predlagal, naj deželni zbor pozove vladu, naj vsako leto sklicuje deželni zbor, kakor zahteva deželnozbornski red, ne pa kakor letos. — V deželnem zboru šle ekle m je deželni glavar govoril le nemški, dasi je ta dežela po večini slovaška.

Zunanje države.

Italija. — Dne 4. t. m. minulo je 14 let let, ko je sv. Oče Lev XIII. sprejel trojnat krono (tiaro) na glavo. Katoliški svet se je pri tej priliki v duhu obračal v Rim, kjer je 83-letni starček še vedno krepak na duhu in telesu obhajal spomin na oni dogodek pred 14 leti. S posebno healežnostjo pa so se obračali v duhu tje doli slovanski narodi, ki so bili poveljani pred svetom od Leva XIII. s slavenoznane encikliko „Grande munus“ (Velika dolžnost) l. 1880. ter z nekaterim zgodovinsko znamenitim nagovori slovanskim romarjem l. 1878. v Rimu.

— „L' Economista d' Italia“ poroča, da italijanska vlada se kmalu posluži pravice, da v zmislu trgovinskih pogodb zniža svojo carino na vino. Za njo bo morala iti, kakor znanu, tudi Avstrija in s tem začne ono tek-

movanje italijanskih vin z našimi, katerega so se naši vinogradniki močno bali.

Balkanske države. — Kraljica Natalija je baje naznanila srbskemu vladarstvu (regentstvu), da je razpustila svoj kraljevski dvor, na Srbsko pa da se ne vrne toliko časa, dokler ne bo klicana, kar pa pričakuje od svojega otroka, kralja Aleksandra, ko bo polnoleten.

— Srbski poslanik v Carigradu general Sava Gruič potozal se je na povelje srbske vlade pri novem patrijarhu Neophytu VIII., da bi v stari Srbiji in v Mucedoniji imenoval srbske vladike in da bi ustanovil srbske cerkvene šole. Patrijarh je pa dal v svojem glasilu „Ephemeris“ nepovoljen odgovor, ki je vzbudil po vsej Srbiji precejšnjo razdraženost. „Odjek“ grozi, da bodo Srbi radi tolike nepravičnosti prisiljeni, odtrgati se od carigradskega patrijarhata.

— V Bolgaviji je prišel po odstopu Tončeva za pravosodnega ministra Zalabašev, ki niti pravnik ni. Narobe svet! Pri nas na Gorickem ne more biti po nazorih nekaterih niti deželni odbornik, kdor ni pravnik! — Ruski poslanik Nelidov v Carigradu je odločno protestoval proti pisavi „Stambulove“ „Svobode“, ki je kar naravnost Rusijo določila radi umora Vlkovičevega. — Na Vlkovičovo mesto pride baje tajnik bolgarske vlade v Belgradu Dimitrovo.

— Grško ministerstvo se je po dolgotrajnih posvetovanjih in ovirah konečno vendarle ustanovilo. Minister zunanjih zadev je Melatopolos. Državni zbor bo baje kmalu razpuščen.

— Državni zbor rumunski je bil slovesno otvoren s prestolnim nagovorom. Kralj je izrazil nado, da zunanje razmere ne bodo rušile notranjih poslov. Vse evropske vladavosti so izjavile, da hočejo varovati splošni mir. Rumunija se drži tudi politike miru in reda. Odnosaji z drugimi državami so jako prijateljski. — Vkljub temu pa dobe vojaki nove puške, ustanovi se zopet konjica (kavalerija), katere zdaj ni, zidale se bodo nove vojašnice. — Vedno ista stara pesem: države so miro-ljubne, a vse hité oboroževati se, kar najbolj morejo. Zalostnim časom hitimo nasproti!

Deželni zbor goriski

Je imel učeraj ob 5. popoldne svojo tretjo sejo. Tajnik je prečital zapisnik poprejšnje seje najprej v slovenskem in potem v italijanskem jeziku, na kar je deželni glavar naznanil nove peticije.

Preide se na dnevni red, na katerem so nekatera poročila deželnega odbora. Dr. Pajer poroča o prenatrdi §. 1. postave zastran uvéde šolske davščine od zapaščin v tem zmlisu, da od vsake zapašine, katere čisti znesek presega 300 gld., plačati je šolsko davščino kot postavno volilo. Ta sprememba se sprejme tudi v tretjem čitanju.

Dr. Abram poroča o povisjanju deželnega doneska za pogozdovanje Krasa. Ta donesek se povisa od 1000 na 2000 gld., ki se plačajo iz zaloga za pogozdovanje, pre-manklje pa iz deželnega zaloga.

Dr. Verzegnassi poroča o prošnji morskoga zdravilišča v Gradežu za podporo 400 gld. za zgradbo bolnice, kar se dovoli. (Bolnica bo stala 3000 gld.; Dunaj je dal 1000 gld., Gradec 600 gld., Gorica 200 gld.)

Dr. Abram poroča o prošnji za letno podporo kamnoseški šoli na Nabrežini. Zbor povisa deželno podporo od 200 do 300 gld. na leto. Vkljub „Corrierovemu“ hujskanju še v oni številki, ki je izšla par ur pred sejo, ostali so laški poslanci tihi in niso pogrevali „Corr.“ neslanih hujskarjev proti tej šoli.

Dr. Nik. Tonkli poroča konečno o donesku, kateri naj bi dajala dežela novi rezljarski šoli v Trenti. Dovolil se po 80 gld. od letos naprej za pet let.

Četrta seja bo danes ob 4. popoldne. Dnevni red je obširen in zanimiv.

Domače in razne novice

Osebné vesti. — C. kr. namestnik kot predsednik finančnemu ravateljstvu imenoval je računskega asistenta, našega rojaka gospoda Ludovika Furlanija računskim oficijalom. Rodeljubnemu rojaku naše presrčne častitke!

— Umrl je v Gorici petošolec Hrast Dijonizij iz Logov v kobariškem Kotu za sušico. Pokojnik je bil jako priden, nadarjen in v vsakem oziru uzoren mladenič, jednako priljubljen učiteljem in součencem. Zaljujoci prijatelji-součenci bodo najlepše častili predragoga spomin, če ga bodo posnemali v vseh njegovih vrlinah. Vrlemu mladeniču lahka zemljica in blag spomin!

— Odvetniški kandidat gosp. dr. Matej Pretnar v Trstu napravil je te dni pri tržaškem nadsodišču odvetniški izpit z odličnim uspehom. Tržaški Slovenci upajo, da rodoljubni mladi odvetnik otvori svojo pisarnico v Trstu, kar bi bila za našo slovaško stvar ob Adriji velika pridobitev. Gospod dr. Pretnar je bil že deslet med sodnijsko prakso v Trstu jako delaven mož na narodnem polju; on je tudi podpredsednik „Del. pod. društva“ in „Tržaški posojilnici.“ Castitamo tržaškim Slovincem na tej prido-bitvi!

Drobne novice. — Občine, katere potrebujejo gasilnico, opozarjamo na oglas v našem listu; za majhen denar se dobi dobra gasilnica.

— Naše rojake, kateri bi kedarkoli zidali kako poslopje, opozarjamo na oglas g. Ivana Vulčeva v Česoci pri Bolcu, ki izdeluje izvrstno opeko iz cimenta. Na goriski razstavi so bili njegovi izdelki odlikovani.

— Došlo nam je par pritožb, da se na goriski glavni davkarji slovensčina jako prezira. To se godi posebno v onem oddelku, kjer se davki plačujejo. Gospodje uradniki odgovarjajo na slovaška uprašanja nemški ali laški ter pišejo tudi v slovaške tiskovine le nemške pobotnice. Želeti bi bilo, ako bi se te neprilicnosti popravile mirnim putem.

— Zadnja zaplemba nas je jako iznenadila. Nismo vedeli, da v Gorici niti toliko ne smemo ziniti, kolikor smo povedali o nameravanem imenovanju Beckovem! Proti zaplembi podali smo ugovor. Ob enem smo poskrbeli, da dobi pravosodni minister v prevodu in izvršniku zaplenjene vrstice v roke.

— Zadnji čas naznanjenih prazkih srečk ni bila nobena izžrebana. Toliko v naznanilo onim, ki čakajo „sreče.“

— „Corriere“ poroča, da je c. kr. okrajni šolski svet predlagal za nadučitelja na laški šoli v Ločniku nekega Trentinca. Čudno, da ni domačinov za to službo!

— Tudi v gradiščanskem okraju začnejo odslej šolske počitnice že s 15. julijem in končajo s koncem avgusta.

— Neki Korminec, ki je služil pri 97. pešpotku v Pulju, pobegnil je čez mejo in predstavil se kot begunec politični oblasti v Vidnu.

— Redarstvo je delo pod ključ A. P. in A. M. iz Tolmina, ker sta v cerkvi Matero Božje Imakulate ukradla iz nabiralnice nekaj denarja.

— Goriska ljudska posojilnica“ bo imela svoj občni zbor 21. t. m. ob 10. uri po sporedu, ki je objavljen med glasi. Naj bi se ga gg. člani obilno udeležili, da se prepričajo o delovanju in stanju našega prevažnega denarnega zavoda v Gorici!

— Ta teden imamo v Gorici grdo in slabo vreme. V sredo zvečer je snežilo, učeraj je deževalo, po noči zopet snežilo, danes ob 9. zjutraj je pa solnce medlo pokukalo izza oblakov. Pred poldnem se je pa nebo zopet zatemnilo in začelo je nž i. — Prihodnje porotniško zasedanje v Gorici začne 19. aprila; predsednikom je imenovan dvorni svetovalec Sbisà, namestnika pa sta deželna svetovalca Gorjup in Crusig (Kružič.)

— Iz Cerkna smo prejeli dva dopisa; enega proti tamošnji pošti, drugega pa od bivšega gospoda župana proti zadnjemu našemu dopisu. Priobčimo jih prihodnjic, ker smo bili za to številko z gradivom že založeni, ko sta nam došla.

— Na pustni ponedeljek so mnogi gospodje iz Komna in okolice priredili slavnostni obed na čast vrlemu vinogradniku in poljedelen g. Forčiču v Preserjah. Pri tej priliki mu je bila izročena častna diploma in pa častno darilo v cekinih od naše razstave v Gorici.

— Iz Bolca nam poročajo o nenavadno hudem mrazu, kakršnega letos še ni bilo. Temu je uzrok sneg, katerega je padlo pretekli teden precej na debelo. Zadnje dni preteklega in prve tega tedna opazovali so 9° do 10° R. mraza.

Za odhodnico gospodu Leopoldu Budalu, vsijega deželnega sodišča svetovalcu v Trstu prireditelju in prijatelju in častilcu iz čitalnične srede v nedeljo zvečer v gostilni „pri zlati zvezdi“ sijajno večerjo, katere se je udeležilo 42 gospodov, sam svet slovenskega razumništva v Gorici. Gospod Budau je bil med prvimi udi in odborniki „Goriške čitalnice“, njen dolgoleten zvest član in marljiv obiskovalec. Njegova skromnost in prijaznost pridobila mu je obilo prijateljev in častilcev. To se je pokazalo najodbitneje v nedeljo, ko se je na prosto naznanilo zbralo nakrat 42 gospodov v dvorani „Goriškega Sokola“, da so se slovesno posločili od moža, katerega vrline spoznavajo tudi merodajni činitelji, ki ga povisujejo od stopnje do stopnje, dasi ne zakriva svojega narodnega prepričanja in se ne ogiba narodnih društev in zabav. Gospod Budau nam je v dokaz, da tudi Slovenec lahko stopa od časti do časti vedno višje in višje... če tudi ne zataji svoje slovenske matere in ne rolni proti narodnosti svojega rojstva; samó mož mora biti v pravem pomenu besede! Zlata doba za narodne odpadnike je že prešla; dokaz nam je povisjanje g. Budala, dočim so drugi... obsedeli. Vivat sequens!

Ob 7¼ zasedel je slavljenec določeno mu mesto ob sredi dolge mize; na desnici je sedel državni poslanec dr. Anton Gregorčič, na levi pa čitalnični predsednik prof. Anton Santel. Večerja ja je bila izborna; jedila in pijača izvrstna, da udeleženci niso mogli dosti prehaliti skrbnosti in postrežbe gostilničarja gospoda Špacapana. Ta večer je bil za gostilničarja najboljšje priročilo; naj skrbi vedno enako za dobro postrežbo, potem se mu ne bo bati, da ga gostje opustijo. — Zabava bila je prav živahna in odkritosrčna, kakor med udi ene družine; nekateri gospodje so celo zatrdjali, da se že dolgo dolgo niso takó

dobro imeli. — Pri kozarcih solkanskega „šampanjca“ iz kleti g. Aloj. Mozetiča razvezali so se tudi jeziki in govorniška moč je hotela tudi dobiti primerne odduška v običajnih nabitcah. Prvi je napil slavljenca državni poslanec dr. A. Gregorčič, ki je v dolgem govoru poudarjal odlične čednosti njegove; slavljenec se je odzval z naidušenim: „vivat crescat, floreat!“ naše čitalnici; na to se oglašil čitalnični predsednik g. prof. Santel, zahvali slavljenca za njegov nagdušen vsklik „Goriški čitalnici“ in napije slavljenca kot njenemu zvestemu in staremu članu; g. Klavžar napije pravniškemu naraščaju, ki je bil obilo zastopnik, želeč, da bi posnemal odličnega slavljenca; v imenu tega naraščaja odzove se g. Fon z zagotovilom, da bodo mladi pravnik imeli vedno pred očmi vrline slavljenčeve ter napije prirediteljem tega lepega večera; slavljenec napije novoimenovanemu podgraškemu sodniku gosp. Mat. Rutarju, ki tudi kmalu odide iz Gorice, na kar se ta primerno zahvali in napije slavljenca; g. Budal napije veteranu med slovenskimi pravniki v Gorici, g. notarju Kavčiču; g. Premrou napije staremu čitalničarju g. Jegliču; Klavžar napije lepi sloznosti, ki vlada zdaj med Slovenci v Gorici, omenjajoč razpor l. 1873, ki je pa rodil prekrasno Preširnovo slavnost prav v tej dvorani; slavljenec napije edinemu navzočemu slovenskemu odvetniku g. dr. Jos. Jakopiču; g. Premrou napije čitalničnemu igrovodji g. Klavžarju; g. dr. Jakopič napije v prav lepih besedah slavljenca in konča z besedami: „pravico nam bo dal — gospod Budal!“ — slavljenec zagotovi, da gori vselej in povsod le za pravico in da Slovenci niti več ne iščemo nego pravico, ki prej ali slej tudi zmaga; naposled se g. Klavžar zahvali za napitnico g. Premrou, omenja požrtvalno rodbino njegovo za vse naše narodne namene in vrlega očeta njegove gospé soproge pokojnega Vilharja ter napije tej narodni rodbini. Navzoči so sprejeli to napitnico soglasno z Vilharjevo pesmijo „Po jezeru“. S tem je končala dolga vrsta napitnic, ki so se kakor po kakem določenem sporedu lepó vršile druga za drugo. Ostali smo potem še dolgo časa skupaj, veseleči se prijetelega in prijateljskega večera. Ob ½1 sprejeli so nekateri gospodje slavljenca na njegov dom, kjer so se še enkrat posločili od njega. Vsem udeležencem ostane ta večer še dolgo dolgo v živem spomnu. Prepričani smo, da bo tudi slavljenca spremljal enako prijeten spomin na poti v njegovo novo domovanje in poslovanje in da si tudi v Trstu kmalu pridobi enako odkritosrčnih častilcev, kakoršne je videl v obilnem številu zbrane pri tej slovesni odhodnici.

„Corriere“ sliši včasih travo rasti po slovenskih zelnikih. V svoji številki od torka naslikal je v svoji orientalski domišljiji slavnostno odhodnico, katero so prireditelji gospodu Leop. Budalu njegovi prijatelji in častilci. Toda s svojim popisom je dokazal, da o tem sijajnem večeru ne vé nič več nego to, da se je res vršil in da so se vršile tudi mnoge napitnice, kar je pa samo po sebi umljivo. — V svoji domišljiji si je naslikal tudi napitnice in po znanem italijanskem reku „la lingua batte dove il dente duole“ (ali po podobnem slovenskem „česar je polno srce, usta rada govore“) prišel je tudi na prihodnje mestne volitve. Pripoveduje namreč popolnoma resno, da se je v napitnicah poudajala potreba, da gospodu Budalu mora v mestnem-starašinstvu slediti zopet kak Slovenec in sicer nihče drugi nego njegov naslednik gospod novi deželni svetovalec Flegar. Zató je opomni svoje prijatelje, ki se že zdaj pripravljajo za volilni boj, naj bodo pozorni, kajti gospod Flegar v narodnih slovanskih zadevah bajé ni prezmeren mož.

Toda „Corriere“ se je korenito osmešil s svojim strahopetnim opisom, kajti o prihodnjih volitvah in o gosp. Flegarju ni bilo govornje niti besede. Iz tega se vidi, kakó skrbno se pripravljajo „Corrierovci“ na prihodnje volitve. Nas Slovence pa vse to prav nič ne vznemirja, kajti, če take priprave mirno gledajo tisti krogi, proti katerim so v prvi vrsti naperjene, ostanemo toliko lože malomarni mi, ki sedaj še ničesa ne pričakujemo iz mestne hiše. Ko pride pravi čas, se že oglašimo!

Avita cultura „Corrierovih“ ljubljencev se v Gorici kaže v glavnem edino le v nestrpnosti in surovosti proti slovenskemu življu. Izbruhi te „avite culture“ nimajo nič takega na sebi, radi česar bi smel biti ponosen le količkaj omikan človek. — V soboto zvečer se je valila po Gosposki ulici četa takih „Corrierovih“ ljubljencev, ki so kaj gostobesedno zabavljali proti Slovencem, trgali neke slovenske oglašje z zidov ter upili: „Giù i sciafs, giù i sciafs!“ Nekateri Slovenci so slišali in videli to pobalinstvo, a so mirno šli dalje po svoji poti; redarja ni bilo nobenega blizu. — Kaj bi se zgodilo, ako bi ona četa mladičev bila slovenske narodnosti in ako bi trgala laške oglašje ter na enako surov način izzivala meščane laške narodnosti? To bi bilo upitja po laških časopisih in tudi po sodiščih ali policijskih uradih bi jih vlačili! Slovenci pa moramo mirno požirati tudi take izbrube „dell' avita cultura italiana.“ — Med mladiči je bil tudi sim nekega laškega zemljemerca v Gorici,

Goriška pošta je dobro vedela celó za „Piete Monte“ in „biedimonte“, kakor smo omenili v zadnji številki. Da pa za slovenske kraje v deželi pogosto ne vé, to smo že dokazali in to dokazuje tudi naslednji slučaj:

Dné 27. februarja je bilo oddano pismo za Bolec; poleg slovenskega imena je stalo tudi nemško Flitsch. Pečat goriške pošte nosi datum 27. febr. Pismo bi bilo moralo priti v Bolec že 28. febr., a prišlo je tjakaj še le 1. marca. Zakaj? Pismo je bilo poslano menda nekam na Tirolsko, kjer se ga je usmilila neka roka, zapisala nanj laško ime naše dežele Litorale ter poslala ga na pravo mesto. — Taki uradniki poslušajo na goriški pošti!

Novočenje za goriško mesto vršilo se je v soboto in v ponedeljek v hiši našega rojaka g. Bolka na Tržaški cesti. Mladenci so se vozili ta dva dneva, kakor deloma tudi par dni poprej in poslej, prepevajoči (ako smemo tako reči) po mestu in okolici. Nelepe narodne (?) „Sei bella, sei cara“ ni hotelo biti nikoli konca; po dnevi in po noči razlegalo se je po ulicah neprijetno kričanje „Sei bella, sei cara“; tudi otroci so pomagali, da je šlo vse bolj vprek. V prvem razredu so bili vpisani 104 mladeniči; potrdili so jih 22; v drugem razredu so od 84 potrdili 17; v tretjem razredu od 79 tudi 22. Goriško mesto je dalo letos torej celih 61 vojakov, kar na 20.000 prebivalcev gotovo ni veliko. — Mladenci, ki niso bili potrjeni ter s tem rešeni mnogoterih sitnostij in stroškov, so v znak hvaležnosti zlagali doneske za „Lego Nazionale“.

Bolnica milosrdnih bratov poslala nam je svoje poročilo za l. 1891., iz katerega povzemamo naslednje podatke: Koncem leta 1890. je ostalo v bolnici 65 bolnikov; v teku l. 1891. je bilo vsprejetih 812; ozdravljenih je zapustilo bolnico 489, zboljanih 167, neozdravljenih 54, umrlo jih je 99, za letošnje leto jih je ostalo notri še 68. Največ bolnikov je bilo tuberkuloznih ali jetkovih 78, potem revmatičnih na mišicah 34, želodčni katar 28, milanska roža ali pelagra 15 itd. — Norcev je bilo 178, med temi 172 možkih in le 6 žensk; ozdravljenih je zapustilo norišnico 13, zboljanih 19, umrlo 42, ostalo 100. Največ je bilo norcev zaradi pijančevanja 42, vsled podedovanja 28, vsled revščine 19, vsled milanske rože 18 itd. — Po stanu je bilo dinarjev 164 bolnikov in 53 norcev, kmetov 144 in 41, tovarniških delavcev 53 in 6, črevlarjev 43 in 3, mizarjev 39 in 7, redovnikov 13, duhovnikov 6 in 3, profesorjev 2 in 1, učiteljev 3 itd. — Po domaćiji: iz domače dežele 595 in 169, s Kranjskega 64, iz Italije 51 in 1, iz Trsta in okolice 27, s Štajerskega 18 in 1, s Češkega 19 in 1 itd.

Radodarni doneski. — Za „Slogine“ učne zavode došli so zadnje dni naslednji darovi: Gosp. A. Rejc nabral dné 28. febr. v veseli družbi na Slapu pri Sv. Luciji gld. 255. — „Krokarški odbor na Grahovem mesto venca „Pustu“ na grob o priliki njegovega pogreba 1 gld.“ — „Slovenec na otoku južne Dalmacije, kjer ni znan presneti čas s požrešno kugo za mošnjice 4 gld.“ — G. Ivan Mercina v Gorici, ker se ni mogel udeležiti slavnostnega večera za odhodnico gosp. Leop. Budala, 1 gld. — Pozni častilci gosp. višjega svetovca Budala zložili so gld. 3.45. — Pri Forčićevi slavnosti v Komnu nabral č. g. J. Rejec 6 gld. — Dr. Josip Jakopič, odvetnik v Gorici, 2 gld. Gosp. Fabiani, poštni uradnik v G. gld. 250. — Gosp. Fran. Blažon, želez. uradnik v G., 1 gld. — Gosp. Anton Fon, trgovec v G., 1 gld. — Gosp. prof. Jos. Ivančić v G. 5 gld. — Gosp. Vilj. Dominjo, pristav na slov. kmet. šoli v G., 1 gld. — Gosp. Fran. Žepić, yodja slov. kmet. šole, gld. 150. — Preč. gosp. Fran. Castelliz, katehet v G., 3 gld. — „II. občni krokarški zbor v Ajdovščini nabral dne 21. febr. 2 gld. 20 kr.“ — Preč. g. F. A. K. y G. 5 gld.

Rodoljubnim prijateljem narodne vzgoje v Gorici presrečna zahvala v imenu one naše mladine, za katero tako vstrajno in požrtovalno skrbijo! Živelo požrtovalno rodoljublje!

Podružnica sv. Cirila in Metoda za komenski okraj napravi prve 3 nedelje v postu brez plačno poučno predavanje o trtoreji v Komnu, vsakokrat ob 3. popoldne. Predava strokovnjak g. Al. Šrekelj. Prvikrat je govoril o nasaditvi vinograda, dné 13. marca bo govoril o režnji trt in „mandanju“, dné 20. marca pa o trtnih boleznih. Pri prvem predavanju je bila šolska soba polna ukaželjnih gospodarjev in mladeničev; tudi iz sosednih občin je bilo več navzočih. Kraške vinogradnike uljudno vabi še za prihodnja dva dneva na učelnisho v podružnici.

Nova cerkev v Gorici. — Na povabilo časnega odseka za zgradbo nove cerkve na starem pokopališču v Gorici zbralo se je v sredo ob 4 1/2 popoldne okoli 60 oseb v dvorani mestne hiše v Vrtni ulici k prvemu javnemu zborovanju o tej zadevi. Predsedoval je mons. Košuta; na desnici mu je sedel zastopnik vlade Bosizio, na levi mestni župan Maurovich. Poročilo dr. Faiduttija, ki je v imenu odseka predlagal, naj bi bila nova cerkev 60 m. dolga, 26 m. široka in za 2000 ljudi prostorna, dalo je

povod živahni razpravi, ker mnogim se je zdela ta namera presmela, češ, da ne bo denarja za tako zgradbo in da sploh ni potreba takó velike cerkve. Naposled je zbor sklenil z večino glasov, naj bo cerkev za 2000 ljudi prostorna ter posvečena Srcu Jezusu ovemu.

Kot častni pokrovitelj te cerkve je bil z vsklikom izvoljen prevzvišeni knezo-nadžkof dr. Zorn. — V odbor so pa bili izvoljeni naslednji gospodje: Alpi, Attems, Bortolotti, Bader, Bosizio, Casagrande C., Košuta, Coronini Karol, Catinelli, Delmestri, Doliac, Fabris, Frapporti, Ferrario, Faidutti, Grusovin, Jordan, Lasciac Peter, Marušić, Maurovich, Pelican, Polli, Sessig, Toros in dr. Venuti.

Bratje „Sokoli“! — Podpisani odbor Vam naznanja, da je sklenil v seji 7. t. m.: 1) da se napravi dne 27. t. m. veselica s petjem, saljivim dvogovorom, dramatično predstavo, s petjem in s srečkanjem. Natančni spored se objavi pozneje. 2) p e v s k e vaje so: v torek, četerak in petek; telovadne pa ob sredah in sobotah zvečer ob 8. uri. Na zdar! K obilni udeležitvi vabi — odbor.

Tržne cene. — Kava Santos 132 do 136, sandomingo 160, java 164, portoriko 176 do 184, cejlon 180, moka 185; sladkor 36 do 36 1/2; petrolij 18; špeh novi 48 do 52 (seveda kvintal ali 100 kilov skupaj), stari pa 56; maslo surovo 75, kuhano 85.

Moka prve vrste 17-70, št. II. 17-20, III. 16-60, IV. 16-30, V. 15-30; turšica domača 7 do 730; zunanja 680 do 740; otrobi 570 m 6 gld. kvintal.

Iz Rihemberga nam poročajo, da je tamojšnje občinsko starišinstvo dné 28. februarja t. l. izreklo bivšemu 25-letnemu županu g. Andreju Robiču svojo odkritosrečno zahvalo in častitko. Gospod sedanji župan na čelu celega starišinstva podal se je k gospodu Robiču na dom ter mu po primerem nagovoru podelil „častni diplom“. Gospod Robič je župana in starišine presrečno zahvalil na izkazani časti ter zagotovil, da bo v prihodnje tudi kot navaden občinar sodeloval po svojih močeh v korist in blagor cele občine, na kar so mu došli častilci vskliknili presrečno: „Bog Vas živi!“

Nesreča v snegu. — Na Lokvah na trnovski planoti šel je danes teden ob 10. uri zjutraj 66-letni Tomaž Gruden delat pot po snegu, da bi drugo jutro lože čez Rebro in Grgar prinesel škafe na prodaj v Gorico. Ker ga dolgo ni bilo nazaj, šel je za njim starejši sin; šel je za sledom v snegu. Toda nakrat ni bilo več sledu, a tudi očeta ni našel. Začel je klicati — in čuj, daleč doli pod stezo zaslišal je očetov šibek odgovor. To je bilo blizu tam, kjer se je lam ubil pokojni Cejnar, kar je našim čitateljem znano. Sin je lezel počasi kakih 50 metrov pod stezo, kjer je ležal njegov oče v snegu; spodrsnilo se mu je bilo in zletel je doli v toliko nižavo. Poleg drugih ran si je Gruden izpahnil tudi nogo. Sin je tekel hitro domov po pet mož, ki so s krampeži na nogah izvlekli Grudna iz prepada. Ležal je v snegu od 10. zjutraj do 5. popoldne. Ako bi ga bila na onem mestu dohitela noč, gotovo bi zmrazil.

Zabavna knjižnica za slovensko mladino. Ureduje in izdaje Anton Kosi, učitelj v Središču. I. zvezek. V Ptuiju 1892. Zalaga izdajatelj, tiska W. Blanke. Cena 15 kr. — Prvi spoočte je knjižnice obsega več kratkih povestic, pregovorov, kratkocasnice, rebusov itd. za našo mladino. Reči moramo, da gosp. izdajatelj dobro ustreza postavljenemu si smotru, kajti vsebina prvega zvezka je otroškemu razumu jako primerna. Gosp. Kosi je izdal že več zvezkov legend, s katerimi se jako ustrege velikoj suši, ki vlada pri nas z ozirom na dobre spise za našo mladino. Videti je, da bo s to knjižnico tej potrebi mnogo pomagano. Zatò je priporočamo kar najtopleje. Vsaka šola bi morala imeti po par izvodov vsakega zvezka te knjižnice.

Nov dijaški list. List imenovan „Vesna“ je vsestranski nezavisen dijaški list leposlovno-znanstvene vsebine, ne izključuje dnevnih uprašanj, ako so tesno združena s kulturnim napredkom Slovanov. „Vesna“ stoji na občeslovanski kulturni podlagi, priobčuje najvažnejše pojave vsega slovanstva, kateri vedejo k dosezanju tega smotra.

Vzgjajala bode „Vesna“ zarod mladih pisateljev v vseh strokah ved, znanostij in umetnostij.

„Vesna“ bode prinašala razven leposlovno-znanstvenih spisov, poročila iz dijaških krogov, seosno akademičnih, ter najglavnejše pojave v vedi in znanosti, omiki in prosveti. Razven tega bode priobčevala v oddelku „Glasnik“ važne misli in nasvete sotrudnikov, v oddelku „Književnost“ pa knjige slovenske i one slovenske in neslovenske, katere služijo namenu „Vesne“.

V oddelkih „Smes“ in „Listnica“ pa bode navajala razne druge novice, smešnice in odgovore uredništva in upravnishva.

„Vesna“ ne bode napadala ne oseb, ne stanov, postavljala se pa bode vsakemu napadu možko v bran.

„Vesna“ bode pospeševala po možnosti druženje vseh oseb in stanov, kateri se hočejo neustrašno boriti za slovenski narod na slovanski podlagi.

„Vesna“ se bode trudila pridobiti žensktvo slovensko za narodno delovanje, uvažuje njegovo važnost za narodno stvar in trude se za njegovo večjo samostojnost in veljavo v javnem življenju.

Prva številka izide še tekoči mesec. Uredništvo bode na Dunaju; spisi tikajoči se uredništva, pošiljajo naj se pod naslovom: Dr. Fran Göstel Wien, VIII. Schlüsselgasse, 10. — Upravnishvo pa je v Celji pri Drag. Hribarju, kamor naj se pošilja naročnina, ki znaša za celo leto, dvanajst številčk, 1 gld. 20 kr.

Srečke ali lozi. — Zadnji čas smo dobili mnogo pisem in dopisnic, ki so začlenjale v tem zmislu: Če tudi nisem Vaš naročnik, pač pač marljiv čitatelj, vendar Vas prosim, da bi mi naznanili, če so bile izžrebane naslednje srečke . . . Na to moramo opomniti, da ne delamo nikakega razločka med naročniki in nenaročniki, marveč da gremo v tem oziru vsakteremu čitatelju radi na roko, ako le moremo. Zatò naj se slobodno vsakdo obrne do nas. Vemo, da je med našimi čitatelji marsikaka srečka raznih vrst, ne da bi lastnik mogel doznati, ali je bila morebiti že izžrebana ali ne. Prišlo se je že, da so nam poslali z dežele srečko, ki je bila izžrebana za nominalno vrednost že pred več leti. V knjigah o žrebanju dobi se na tisoče in tisoče srečk, ki so bile izžrebane s tisoči in stotisoči dobitka, ne da bi se srečni lastniki oglasili za nje. Zakaj? Srečke so v takih rokah, katerim izkazi o žrebanjih ne pridejo pred oči; dasi so dobile morebiti na stotisoče, vendar skrbno hranijo srečke ter upajo in čakajo . . . kdaj jim denar sam pride na dom. — Kdor ima torej take srečke, naj se slobodno obrača do nas; ako koga sreča doleti, mu gotovo radi sporočimo. Samó tó si izgovorimo: akokomu mi pripomemo do večjega dobitka od 100 gld., moral bo dati najmanj 10% za dobročini „Narodni Dom“ v Gorici. Ali velja? Kdor se pri nas oglasi, sprejme ob enem ta pogoj.

Trst in Istra. — „Edinost“ objavlja zadnji čas lepe članke pod naslovom „Dajte nam, kar nam gre!“ Naslov označuje hvaležno gradivo, katero članki razpravljajo. Posebno odločno pa zahteva razdelitev potrošnih sodišč, kakor je v poslanski zbornici terjal naš državni poslanec dr. Gregorič.

— Tovarna za usnje Friderika de Seppi-ja pogorela je v noči med 4. in 5. t. m. Zavarovana je bila pri banki „Slaviji“ za 140.000 gld.

— O pokojnem Cegnarju priobčil je gospod Gregor Jerob, brzojavni uradnik v Trstu, jako obširen in zanimiv spis v podlistkih „Edinosti“. Iz njega moremo spoznati, kakó uzoren rodoljub je bil blagi pokojnik, ki v viharnih časih ni nikdar zatajil svojega prepričanja. Čast njegovemu spominu!

— V Rovinju stalo je na pustni torek pred okrožnim sodiščem šest kmetov, katere je občnina dolžila nevarnega žuganja proti volilni komisiji povodom občinskih volitev 20. avgusta v Kanfanaru. Sodišče je oprostilo vse razum enega, ki je bil obsojen na 6 tednov. — Opomniti je treba, da je namestništvo ovrгло one volitve vsled nezakonitega postopanja one volilne komisije, ki je dala opravičen povod k razburjenosti naroda. „Edinost“ dostavlja k poročilu o tej pravi: „Kdo je torej kriv, da se je obsojeni kmet morda preneglil v opravičeni razburjenosti? Kdo drugi nego naši nasprotniki, ki nočejo poznati ni postav ni predpisov, ko jim gre za to, da obdržé oblast v svojih rokah.“

— Slavnost v proslayo 25-letnice občnina „Hrvatske Čitaonice“ v Kastvu dovršila se je sijajno. Od vseh strani došlo je mnogo brzojavnih in pismenih častitk. Pri slavnosti je sodeloval tudi tamburaški zbor društva „Jadranska Vila“ s Sušaka pri Reki. Vrli Čitalnici klkčemo i mi od bregov zelene Soče: Mnogaja ljeta!

— Nadyojvod. Marija Terezija, soprogranadvojvode Karla Stefana, podarila je župni cerkvi v Cerovlju (občina Pazin) dragoceni cerkveni parament in stolo.

— Umril je v Pazinu župnik in mestni starišina preč. g. Šime Matejčić. Bil je uzoren duhovnik in iskren rodoljub ter takó na lep način družil nabožna in narodna čustva v korist in blagor svojega naroda. Blag mu spomin!

— Njeno Veličastvo cesarica Elizabeta prišla je v nedeljo za nekoliko časa na Miramar.

Štajersko. — Staroslavni celjski grad hočejo kolikor možno ohraniti; deželni odbor štajerski podaril je v ta namen muzejškemu društvu 100 gld. podpore. — Gosp. dr. Ivan Glaser, odvetniški koncipient in rodoljub v Celju, poročil se je z g.čno Minko Kormanovo. — Hripa je na Štajerskem precej hudo gospodarila. Uradno poročilo naznanja, da je v januarju zbolelo 19.633 ljudi, umrlo jih je pa 497. To pa gotovo ni popolno število, ker veliko slučajev se navadno zamolči in prikrije. — V Slovanem gradcu pripetila se je lekarničarju Kordiku strašna nesreča. Dne 25. febr. je napravljval neki umetni ogenj, ki se je unel, raznesel posodo in odtrgal mu obe roki, razdejal mu obraz in poškođoval ga na cellem telesu. Nesrečnež je po strašnih mukah umrl drugega dne.

Deželni zbor štajerski namerava pre narediti ljudski šolski zakon v tem zmislu,

da bodo šolski okraji večji, krajnim šolskim svetom pa namerava odvzeti nekaj dosedanjih pravic. Ta prenarredba bila bi slovenskemu prebivalstvu v škodo, ker krajni š. sveti v slovenskih krajih so navadno odložni varuhi naših narodnih pravic. — Letos bo deželni zbor volil novega deželnega odbornika. Svoje dni so bili Nemci toliko pravični, da so enega odbornika prepuštili Slovincem; takó je nad 400.000 Slovincem zastopal v deželnem odboru pokojni Herman. Zdaj pa štajerski Slovenci, kakor čitamo v „Domovini“, nimajo več toliko upanja v nemško pravičnost in se bojé, da bi odslej vsi štajerski Slovenci ne imeli v deželnem odboru niti enega zastopnika. Ni čuda, saj imajo le 7 poslancev, dasi jim jih tiče kakih 20. Volilni red je pač v vseh deželah prikrojen v očitno škodo slovanskega prebivalstva.

Rohseidene Bastkleider fl. 10.50 per Robe und bessere Qualitäten versendet portofrei die **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (K. u. K. Hofliefer.), Zürich. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. Porto. **Gloria-Seide** — 120 cm. br. für Staub- und Regenmäntel. (5)

JAVNA ZAHVALA.
Iz dna svojih potrlih sre razruževa podpisana v svojem in v imenu žalujoče družine prav iskreno hvaležnost vsem onim, ki so se udeležili pogreba
SIGISMUNDA ZORNA,
posestnika in obč. odbornika; zlasti g. županu in slav. obč. zastopu, učit. osobju in šol. mladini, društvu „Sokol“ in njegovemu starosti, Prvaški godbi in pevske mu zboru, gospodom darovalcem krasnih vencev, obč. možem kot nositeljem pokojnikovega trupa, došlim pokojnikovim čestilcem iz Gorice in Vipavskega, zastopniku občne zavarovalnice v Trstu — kakor tudi vsem za tolažilno blagočutje, skazano kakorkoli rajnkemu in nam za časa njegove bolezni, posebno ob njegovi smrti in njegovem pogrebu.
V Pračini dne 9. marca 1892.
Dr. Hil. Zorn, e. k. prof. v Gorici, **Ivan Zorn**, nadučitelj pri Sv. Križu.

VABILO.
Podpisano ravnateljstvo vabi vse p. n. društvenike k občnemu zboru, ki bode v ponedeljek 21. t. m. ob 10. uri predpoldne v društvenih pisarnici v Židovski ulici (Via Ascoli) št. 1 z naslednjim dnevним redom:
a) poročilo tajnikovo,
b) letni račun za 1891,
c) volitev ravnateljstva in nadzorstva,
č) morebitni nasveti.
V Gorici, dne 10. marca 1892.
Ravnateljstvo
„Goriške ljudske posojilnice“

NAZNANILO
Podpisani naznanjam slavnemu občinstvu, da sem v soboto 27. svečana odprl novo gostilno
„ pri belem križu “
v hiši g. Fonzarija, tikoma gostilne „pri zlati zvezdi“ na Starem trgu. Zraven gostilne imam tudi prostoren hlev za živino in dvorišče za krogljanje. Zagotavljam dobra jedila in dobro pijačo s točno postrežbo po zmernih cenah.
Alojzij Ferfolja
gostilničar.

Oglas
vinogradnikom in gojiteljem travnikov
Podpisane imam na prodaj izborne in zagotovljene vrste:
a) Sadike francoskih trt: Bordó in Burgunder, in sicer Karmenet, Gutedel (belo, ki zori v juliju in je pripravno za izvažanje) po 50 kr. 100 kosov
b) Položnice s krepkimi koreninkami, Karmenet in furlanski refošk 3 gld. 100 kosov.
c) Seme za umetne travnike, ki postanejo stanovitni, rodi nenavadno bogato in mnogo iskano krmo; 35 kilov tega semena zadošča za eno njivo. 1 kilo stane 30 kr. O izvrstnem uspehu te mešanice (5 vrst) se lahko vsakdo prepriča v občinah Kopriva in Fratta.
Alojzij Bader
posestnik v Gorici, Semeniška ulica.

Gasilnica

na vozu, dobro ohranjena, kakor nova, z vsemi pripravami, ki zraven tičejo, s cevmi iz kavčuka, z žaklji za donajanje vode, itd. se prodá za polovico cene. — Občine imajo najlepšo priložnost, da pridejo tem potom za majhen denar do svoje gasilnice. Popraša naj se pri krčmarju v Kapucinski ulici št. 1 nasproti Lize v Gorici.

Tinktura za želodec,

katere prireja **GARRIJEL PICCOLI**, lekarna pri angelju v Ljubljani, Dunajska cesta, je mehko, učinkovito delovanje prebavnih organov urejajoče srestvo, krepča želodec ter pospešuje telesno odprtje. — Razpošilja jo izdelovatelj v zabojčkih po 12 in več steklenic. Zabojček z 12 stekl. velja gld. 1.36, z 55 steklenic, 5 Kg. teže, velja gld. 5.26. Poštino plača naročnik. Po 15 kr. steklenično razprodajajo lekarnice.

ANTON POTATZKY

v Raštelju št. 7 v Gorici
prodajalnica drobega in nürnberskega blaga
na drobno in na debelo.

Jedino in najcenejše kupovališče.

Posebna zaloga za kupovalce in razprodajalec na deželi, za krošnjarje in cunjarje.
Največja zaloga čevljarjskih, krojaških, pisarskih, popotvalnih in kadilnih potrebščin. Zimska obuvala.
Vozički in stoli na kolesih za otroke.
Strune za godala.
Posebnost: Semena za zelenjavo in trave.
Prosimo dobro paziti na naslov:
Na sredi Raštelja št. 7.

Najboljša

škropilnica za trtno roso

z dvojnatis škropilnikom

Sistem c. kr. kmetijske družbe na Dunaju (patent Bratje Nechwile)

Bratje Nechwile
Tvornica kletnih strojev, sesalnik in škropilk.
Dunaj V./I. Ziegelofengasse 1. lt.
Illustrirani cenik brezplačno.

Opeke iz cementa

Podpisanec sem o svojem času naznanil svojo opeko iz cementa; priporočila jo je „Nova Soča“, na goriški razstavi pa je bila odlikovana ter dobila častno priznanje.

Opeke so naslednjih vrst:
Št. 1. stane 1 opeka 11 kr.; 1 kvadr. meter pokrije 10 opek; krije se lahko strmo ali splošno, kakor s korci; 1 kos tehta 370 gramov.

Št. 2 stane 10 kr. kos, na 1 kv. m. jih gre 15; ker je to dvojnata kritba, stane 1 met. 40 kr. več.

Št. 3 stane 6 1/2 kr. kos, jih gre 20 na 1 kv. m.; izdelane so po domačem načinu.

Št. 4 štirivoglate ploče za tlak so tako močne, da težak voz lahko vozi po njih. Stanejo 25 kr. kos in jih gre 10 na 1 kv. m.; 1 ploča tehta 750 gr.

Št. 5. Šesterovoglate ploče za tlak; stane 25 kr. vsaka in jih gre 12 na 1 kv. m.; vsaka tehta 650 gr.; barvane 2kr. več.

Št. 6. Vodovodne cevi iz cementa, v katerih se ohrani voda najbolj zdrava in mrzla. 1 meter dolgoti stane 95 kr.; odprtina 6 cm, t. j. 1 col; 1 m. dolgoti tehta 12 kilov. — Debelejše cevi so primerno dražje.

Da so moje opeke izvrstne, sposobne za vsako vreme in podnebje, prepriča se lahko vsakdo pri tistih gospodarjih, ki imajo hiše z njimi pokrite, n. pr. Ivan Mlekuž na Koritnici (pri Bolcu), Josip Zornik v Čezsoči, Ivan Vulč v Čezsoči itd. Čim bolj so te opeke stare, toliko boljše so!

Opek sem prodal že za več poslopij, na Tolminskem in Bolškem, pa tudi plošč za tlak. Priporočam se sl. občinstvu tudi zanaprej, zlasti zdaj, ko imamo čez Sočo železni most, da se blagó lahko prevažajo.

Ivan Vulč,
v Čezsoči (pri Bolcu)

izdelovalec opek, tlakov in cevij iz cementa.

Žlahтна sadna drevesca,

jabolka, hruške, marelice, slive, breskve prve vrste, visoke in srednje rasti (Zwerg u. Spalier) po 25 do 45 kr. in 200 hl. črnega in belega vina, katero podpisani zagotovi, da je pravo, prodaja nad 56 lit. Jožef Stiegler, oskrbnik Nj. prevzvišenosti grofa Coroninija v Št. Petru pri Gorici.

Dr. Rose životni balsam

je nad 30 let znano, prebavljanje in slast pospešujoče in napenjanja odstranjuječe ter mili raztopljajoče domače sredstvo.

Velika steklenica 1 gl., mala 50 kr., s pošto 20 kr. več.

Na vseh delih zavojne je moja tu dodana, zakonito varovana varstvena znamka.

Zaloga skoro v vseh lekarnah Avstro-Ogerske.

Tam se tudi dobi:

Pražko universalno domače mazilo.

To sredstvo pospešuje prav izorno, kakor svedočijo mnoge skušnje, čiščenje, zrnjenje in lečenje ran ter poleg tega tudi blaži bolečine.

V škatljicah po 35 kr. in 25 kr. Po pošti 6 kr. več.

Na vseh delih zavojne je moja tu dodana, zakonito varstvena znamka.

GLAVNA ZALOGA

B. FRAGNER, Praga,

št. 203-204, Mala strana, lekarna „pri črnem orlu“.

Pošta razpošiljatev vsak dan.

Krasni uzorci zasebnikom brezplačno in poštino prosto. — Knjige za krojače nefrankovano.

Snovi za obleke

Preravnjen in dosking za višjo duhovščino, predpisane snovi za uniforme c. kr. uradnikov, tudi za veterane, ognjegasce, telovadce, livreje, sukna za biljarde in igralne mize. Loden tudi nepremočljiv, za lovske sukne; pralne snovi, pledi za potovanje od 4 do 14 gld. itd. Kdor hoče kupiti cene vredno, poštemo, trpežno, iz čiste volne sukno in ne le cenene cunje, ki se od vseh strani ponujajo in niso vredne niti krojaškega dela, obrne naj se do

Joh. Stikarovsky v Brnu (Brünn).

Največja zaloga sukna v Avstro-Ogerske. Pri mojej neprestanej založnici 1/2 mil. gld. av. velj. in pri mojej svetovni kupčiji je unalžno, da mi ostane mnogo odrezkov. Vsak treznomiselnik človek sprevidi, da od takih odrezkov ni mogoče razpošiljati uzorcev, ker bi v kratkem blaga nedostalo. Ako pa kake trdke ponujajo odrezke in pošiljajo uzorce, takó so ti od celot in ne od ostankov. Nomen takemu postopanju je očeviden. OSTANKI, ki ne ugaajo, se zamenijo ali denar vrne. Pri naročilu treba je naznati barvo, dolgot in ceno.

Razpošilja se s povzetjem; nad 10 gld. franco.

Dopisovanje v nemškem, madjarskem, češkem, poljskem, italijanskem in francoskem jeziku.

Proč z navadno kavo, kupujte

Kneippovo sladno kavo,

ki jo izdeluje za Avstro-Ogersko po naročilu g. župnika Seb. Kreippa edino le tovarna

bratov Ölz v Bregencu ob Bodenskem jezeru.

Večičast. gosp. župnik Kneipp se je odločno izrekel zoper bobovo kavo, kakor jo zdaj v prodajalnicah kupujemo in uživamo. Tista je sad strupenega drevesa ne daje telesu nobene moči, razburja je živce, ker je strupena, ter izvaja še druge jedi napol prebavljene iz želodca. Kneippova kava pa ima veliko

redilno moč, pomiri živce in je dosti boljši kup. Komur bi se ta kava ne zdela dovolj okusna, naj jej priimeša nekoliko

Ölzove kave, in ne bo skoraj poznal razločka od navadne kave. Pil bo pa potem redilno, zdravo in ceno kavo.

Kako se ta kava kuha, to se bere že v naših zavojih. Kdor kupuje, naj pazi, da dobi pravo blago, ki ga pozna na tem: zavoji so štirivoglati in rudeči, bratov Ölz varnostna marka, ponovica, podoba in podpis župnika Kreippa. Ölzova kava nosi naše ime in pajo. V Gorici jo prodajajo: P. Drašček, Adolf Guttmann, Anton Zollia, Jos. Comel in J. Braun

Bratje Ölz,

tovarna za Kneippovo sladno kavo v Bregencu.

VINSKI EKSTRAKT.

To pripoznavo specialiteto priporočam za hitro in izvrstno narejanje izvrstnega i zdravega vina, ki se nikakor ne ločimo naravnega vina.

Cena za 2 kila (za 100 litrov vina) gld. 5.50
Recept se brezplačno prilaga. Za najboljši vspeh in zdrav izdelek jamčim jaz.

PRIHRANITEV ŠPIRITA

doseže se z mojo pokrepčevalno esenco za žganjine, ki daje pijacem prijeten in rezek okus in ki se dobiva samo pri meni.

Cena gld. 3.50 kilo (na 600 — 1000 litrov) navodoma za rabo.

Razum teh specialitet imam tudi vse esence za izdelovanje ruma, konjaka, finih likerjev itd. Recepti brezplačno. Cenik poštine prosto.

Karol Filip Pollak

Tvornica esenčnih specialit v Pragi.

Solidni zastopniki se iščejo.

Prekušena zobna sredstva.

- KVIZDE
- Alveolar - Kapljice za zobe
Cena steklenici 50 kr.
 - Alveolar - Ustna voda
Cena steklenici 40 kr.
 - Alveolar - Zobna pasta
Cena škatljici 70 kr.

Razpošilja vsak dan po pošti glavna zaloga

Kreisapothekne — Korneuburg b. Wien.

Papirnica. Knjigarna. Zaloga muzikalij in lepih umetnostij.

Tvornica šolskih knjizic in trgovskih knjih. — Delavnica za črtanje knjig. — Zastop papirnice v Solkanu.

SPIRIDIJON SKERT

GLAVNA ZALOGA
v Semeniški ulici 12.

v GORICI

PODRUŽNICA
Na Travniku 14

prilporeča

prav toplo svoje bogate zaloge vseh rečij in potrebščin njegove stroke za župne urade, županstva, pisarnice, šole, štacune in zasebnike, zagotavlja največjo točnost in ročnost v postrežbi ter najnižje mogoče cene.

Na jubil. razstavi v Gorici in Zagrebu prva in najvišja odlikovanja
2000 kosov v prometu.

Najboljši uspeh jamči Ph. Mayfarth & Comp. Turšičeni robkač na lesencem stojalu, ki se goni z rokami. Reporeznice, mlini za trojano moko in drozgalnice. Mlatilnice na roko in par, žitne čistilnice. Posebni mlini za nemoknate turšičene otrobi za konje. Mečkalnica za krompir. Stiskalnica za olje. Stroj za parjenje pice.

PH. MAYFARTH & COMP.

tvornice za stroje DUNAJ, II. 1. Taborstrasse 76

Ceniki brezplačno in franco.

Solidni zastopniki se iščejo.

Zum goldenen Reichsapfel. J. Pserhoferja LERKARNA NA DUNAJU

I. Bezirk, Singerstrasse broj 15.

Kričistilne kroglice, nekda imenovane universalne kroglice, zaslužijo ta posk njih mnogih zdravnikov in malo je družin, koje ne bi imele zaloge izbornega tega domačega sredstva.

Jedna škatljica z 15 kroglicami stane 21. kr., jeden zavitek šestih škatljic 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljavi po povzetju 1 gld 10 kr.

Ako se denar naprej pošlje, ni treba plačati porto, in stane: 1 zavitek kroglice 1 gld. 25. kr., 2 zavitka 2 gld. 30 kr., 3 zavitki 3 gld. 35 kr., 4 zavitki 4 gld. 40 kr., 5 zavitkov 5 gld. 20 kr., 10 zavitkov 9 gld. 20 kr. (Manj kot jeden zavitek se ne pošilja).

Prosimo da se izrecno zahteva

„J. Pserhoferjeve kričistilne kroglice“

in pazi je, da ima pokrov vsake škatljice isti podpis J. Pserhofer v rdečih pismenih, katerega je videti na navodilu za porabo.

Balzam za ozeblino J. Pserhoferja 1 posodica 40 kr., prosto poštine 65 kr.

Trpotčev sok, proti kataru, krčevitemu kašlju itd. 1 steklenica 50 Fr.

Amerikansko mazilo za trganje 1 posodica 1 gld. 20 kr.

Prah proti potenju nog, škatljica 50 kr.

Balzam za goltanee, 1 steklenica 40 kr., poš. prosto 65 kr.

Zivljenska esenca (Pražke kapljice) proti pokvarjenemu želodcu in slabi prebavi stekleničica 22 kr.

Angleški čudežni balzam, proti kašlju steklenica 50 kr.

Fijakerski prašek, 1 škatljica 35 kr., poš. prosto 60 kr.

Tanokininska pomada J. Pserhoferja, pospešuju rast las, škatljica 2 gld.

Univerzalni plašter prof. Steudela, domače sredstvo za rane otekline itd., posodica 50 kr., poštine prosto 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Buchicha, izvrstno domače sredstvo proti posledicam slaba prebave, 1 zavitek 1 gld.

Razven imenovanih izdelkov dobivajo se še druge tu- in inozemske farmaceutične specialitete, ki so bile po vsih avstrijskih časopisih oznanjene.

Razpošiljanja po pošti vrše se točno, a treba je denar poprej doposlati; večja naročila tudi po poštneju povzetju. Pri doposlavljanju denarja po poštnem nakaznilu, stane porto dosti manj kakor po povzetju.